

293

Ordf: Nu yttrar sig åklagaren med anledning av Ljungberge anmälan.

Ansvar yrkas å häktade Lindkvist för grov stöld medelst inbrott, bestående däri att Lindkvist natten till den 8 maj 1945 brutit sig in i ett garageinnehavaren Gustav Mauritz Ljungberg tillhörigt garage i huset nr 113 vid Birgerjarlsgatan här i Stockholm och därstädes stulit två bildäck, värda sammanlagt 300 kronor. Inbrottet har tillgått på följande sätt: Sedan Lindkvist medelst rätt nyckel öppnat porten till nämnda garage, har han gått en trappa upp till kontoret. Han försökte rycka upp dörren till kontorslokalen, men dörrhandtaget lossnade från sitt fäste. Lindkvist krossade då glasrutor i ett fönster intill kontorsdörren, varefter han med händerna plockade bort en del glasbitar, som han lade under trappan. Han förde därefter in handen i den uppkomna öppningen och öppnade dörrens patentlås från insidan. Därefter tillgrep han å kontoret de nyssnämnda tvenne bildäcken. Sedan detta tillgrepp utförts överlät Lindkvist därefter bildäcken till en okänd man för sammanlagt 200 kronor. Ansvar yrkas å Lindkvist även för olovlig överlåtelse av de tvenne bildäcken jämte förpliktande för honom att till Kronan utgiva det mottagna vederlaget, 200 kronor.)

Ordf: Nu yttrar sig åklagaren vidare beträffande

äganderätten till dessa bildäck.

Akl: Beträffande äganderätten torde han under alla förhållanden garageinnehavaren Ljungberg vara närmast ansvarig för de båda bildäcken.

Ordf: Kan nu Lindkvist säga, om det är riktigt den säga.

som åklagaren har sagt om er?

Lindkvist: Inte angående rutan.

Ordf: Är det riktigt, att ni medelst inbrott har stulit dessa bildäcken?

Lindkvist: Nej.

Ordf: Är det inte sant, att ni har gjort inbrott i garaget?

Lindkvist: Nej, jag gick in med nyckel, jag hade nyckel till porten.

Ordf: Tog ni er in i kontoret sedan också med nyckel? Lindkvist: Nej.

Ordf: Tog ni er in genom att rycka i handtaget, så att det lossnade?

Lindkvist: Ja, när jag tog i handtaget och ryckte i dörren så lossnade handtaget och då när jag, stod i trappeteget, så höll att ramla baklänges och då skulle jag ta tag fönsterposten och det var då, som rutan gick.

Ordf: Och stack ni in handen sedan genom den sönderslagna rutan där och öppnade på insidan? Lindkvist: Ja, det gjorde jag.

Ordf: Och så kom ni in i kontoret? Lindkvist: Ja.

Ordf: Och där tog ni två bildäck? Lindkvist: Ja.

Ordf: Menar ni, att ni har gjort er skyldig till något brottsligt genom detta?

Lindkvist: Ja, jag har fått löfte att sälja däckena. Ordf: Vem har ni fått löfte av då?

Lindkvist: Av Holger Jonsson.

Ordf: Vad är det för en?

Lindkvist: Han arbetar där nere, han var bilförsälja-

Ordf: Vem var ägare till däcken?

Lindkvist: Ja, efter vad han sa, så var det Nylén. Ordf: Wu yttrar sig bindkvist om, hur det har gitt till när ban fått löfte att hämta bildäcken.

Lindkvist: På lördagen den 5 maj träffade jag Holger Jonsson nere vid garaget och då gick han därifrån.

Ordf: Var det garaget Birgerjarlsgatan 113?

Lindkvist: Ja.

Ordf: Vem var denne Jonsson? Lindkvist: Han var bilförsäljare.



2)

Ordf: Kände ni honom sedan lång tid tillbaka? Lindkvist: Ja, han har ju arbetat dan here och hjälpt till

seday Ordf: Hur gick det ea? Ni träffade honom vid Birgerjarlsgatan 113?

Lindkvist: Ja. Och då var han på väg hem. Och då hade jag sällskap med ennsom hette Erik - ett. då frågade han oss två, var närmaste posten låg. Då sa jag, att det ligger på Odengatan. Och så skulle han till spritbolaget samtidigt och då sa vi, att det ligger snett mitt emot. sa vi; Och sedan började vi på att tala om däck, och då sa han, att jag hakt två däck stående i garaget, som är till salu. Ja, då kan jag få säl ja dom, sa jag. Ja, det får du visst det, sa han. Jag skall ut i exerécisen i morgon sa han, på måndag alltså. Och autia det var redan på lördagen som jag fick löfte om att sälja det. Och det her jeg Brilo Tell Berso per wittens Lis. Ordf: Hur kunde Jonsson lämne er detta medgivendet

Lindkvist: Jo, han hade att fordra pengar utev Nylen. sa han, och då hade han fått löfte om att sälja däcke-

Ordf: Hade ni arbete där på garaget? Lindkvist: Inte arbete, men jag har gått där nere och

Ordf: Sedan vilken tid?

Lindkvist: Ja, ett par månader sedan,

hjälpt dom litet grand förut.

Ordf: Vem hade givit er tillstånd att gå och hjädpa till

där? Var det Ljungberg?

Lindkvist: Nej, det var Nylén och Jonsson.

Ordf: Var det inte garageinnehavaren Ljungberg, som

hade gjort det?

Lindkvist: Nej.

Ordf: När fick ni först kännedom om, att dessa däcken

stod inne på kontoret?

Lindkvist: På lördagen vid femtiden, ordi Mar me talade med Jonsson!

Lindhviet Va.

Ordf: Visste ni inte om dem förut? Lindkvist: Nej.

Ordf: Sa Jonsson vem som var ägare till däcken? Lindkvist: Ja, han sa att det var Nylén.

Ordf: Vad hade Jonsson med detta att göra då, hur kunde han ge er tillstånd att ta däcken, när det var Nyléns däck?

Lindkvist: Ja, det vet inte jag, annat än att han sa, att han hade att fordra pengar utav Nylén och då hade han fått löfte om att sälja däckarna och få tillbaka pengarna, som Nylén var skyldig Jonsson.

Ordf: Gav Jonsson sedan er i uppdrag att ta hand om däcken?

Lindkvist: Ja, det gjorde han.

Ordf: Men varför vände ni er inte då till Ljungberg och talte om däcken, för det var ju han, som hade dem inlåsta i sitt kontor?

Lindkvist: Ja, men nu var det så, att Johnsson sa, att jag skulle inte nämna något till Ljungberg, utan var det så att jag fick köpare till däckena, så visste jag var dem stod.

Ordf: Men då förstod ni väl, att det var något mystiskt med den saken, om ni inte fick tala med Ljungberg?

Lindkvist: Ja, men jag vet ju, att dom har haft däck förut där nere och sålt.

Ordf: Går ni och tar er in i uti ett låst kontor på så lösa uppgifter som dessa ni fick utav Jonsson?

Lindkvist: Ja, men det var ju kompanjon med Nylén och det var ju deras däck. Dom var ju kompanjoner,

Nylén och Jonsson.

Ordf: Ja, men däcken stod ju i Ljungbergs kontor?
Lindkvist: Ja, men Nylén och Jonsson hyr ju garage
och kontor utav Ljungberg.

Ordf: Hur vet ni det?
Lindkvist: Ja, dom talade det för mig dom sa, att
dom är bilhandlare har sina bilar stående där nere-



3)

Ordf: Hyr dom kontoret med?
Lindkvist: Ja, med telefon med.

Bulb

vad åklagarens talan avser?

Nylén: Ja.

Ordf: Kan ni nu säga, om det var edra däck, som på det sättet blev stulna?

Nylén: Ja.

Ordf: För ni någon talan i saken?

Nylén: Nej.

Ordf: Har sdn Lindkvist tagit dessa däcken olov-

ligen?

Nylén: Ja.

Ordf: Kan ni berätta vad ni har haft för åtgöranden i denna sak?

Nylén: Jag var ju inkallad, när däckena stals. Jag hade, Vapat and decker av toll som framgår av polisrapporten av Aktiebolaget Vanadisgaraget för förflyttning av en vagn, och sedan hann jag aldrig göra det, för jag fick en expressorder inkallelse så att då fick Vanadisgaraget ombesörja flyttningen av vagnen, till Norra station, och då hade vi hela hjul, så vi använde inte dom däckena. Tärför vart däckena kvarstående på kontoret.

Ordf: Ställde ni in dem 44 på Ljungbergs garage? Nylén: Jag hyr hos Ljungberg.

Ordf: Vad hyr ni för någonting hos Ljungberg? Nylén: Jag hyr fyra garageplatser samt del i kontor. Ordf: Och ni ställde in däcken då på kontoret, för

att de skulle stå skyddade där?

Nylén: Ja.

Ordf: Anförtrodde ni dem i Ljungbergs vård?

Nylén: Nej.

Ordf: Det gjorde ui inte?

Nylén: Nej.

Ordf: Men det var inte edra däck helles då, utan det var Vanadisgaragets däck?

Nylén: Ja.

Ordf: Men ni hade dem till låns?

Nylén: Ja.

Ordf: Och var ansvarig för dem?

Nylén: Ja.

Ordf: När ställde ni in dem på kontoret?

Nylén: Det var en av dom sista dagarna i april 1945.

Ordf: Och, anledningen till att ni ställde in dem där vad var den?

Nylén: Det var att jag skulle flytta en bil, jag hade sålt en bil till Karlskoga och skulle flytta den till Norra station.

Ordf: Och därför skulle ni använda dessa däck? Nylén: Ja.

Ordf: Och så blev ni inkallad i krigstjänst så has-

tigt, att ni inte hann med det?

Nylén: Ja, jag fick expressorder.

Ordf: Och då fick ni lov att sätta in däcken på kontoret, innan ni for?

Nylén: Ja.

Ordf: Lovade ni någonsin denne Lindkvist, att han skulle få ta ut däcken?

Nylén: Nej, jag har inte träffat Lindkvist sedan påsk.

Ordf: Så att War han har tagit hand om däcken den 8 maj, så har det inte varit med ert tillstånd? 127

Nylén: Nej.

Ordf: Har ni på något sätt talat med honom om dessa däcken i förväg?

Nylén: Nej.

Ordf: Kände ni Lindkvist innan ni for?

Nylén: Jag kände Lindkvist genom att hans fästmö och fru Jonsson var skolkamrater.

Ordf: Hade ni talat med honom om däcken?

Nylén: Nej, jag hade inte talat med Lindkvist sedan

Ordf: Visste ni, att denne Lindkvist Frörde sig där



2)

Nylén: Ja, han var och hälsade på några gånger.

Ordf: Utförde han något arbete där?

Nylén: Nej.

Ordf: Har ni givit Lindkvist några nycklar till gara-

get?

Nylén: Nej.

Ordf: Har däcken kommit tillrätta?

Nylén: Nej.

Ordf: För ni likväl icks någon talan?

Nylén: Nej.

Ordf: Hur kommer det sig da?

Nylén: Jaa.

Ordf: Står ni förlusten själv nu då?

Nylén Jag står förlusten själv ja.

Bil

Ordf: Nu har vi alltså vt Ljungberg inför domstolen. Är det så, att ni innehar garaget 😝 i Birgerjarlsgatan nr 113?

Ljungberg: Ja, det är det.

Ordf: Har ni åt Nylén uthyrt fyra garageplatser och

andel i kontoret inom garaget?

Ljungberg: Ja.

Ordf: Sedan vilken tid?

Ljungberg: Det är cirka fyra månader dedau.

Ordf: Vet ni, att Nylén haft i garaget den 7 och den 8

maj i kontoret innestående två bildäck?

Ljungberg: Ja.

Ordf: Hur mycket kan der ha varit värda?

Jag har jul
Ljungberg själv tagit upp 200 i rapporten, men jag

vet inte riktigt.

Ordf: När såg ni dessa bildäck sist?

Ljungberg: Det var den 7 maj på kvällen, tror jag. Då var Lindkvist nere och tittade på en bil han skulle

köpa. Och då fanns dom kvar där på kontoret. Och så gick han upp på kontoret och ville låna telefon där.

Och då fanns dom kvar där.

Ordf: Vad hade han att göra på kontoret?

Ljungberg: Han ville ringa.

Ordf: Såg han på bildäcken?

Ljungberg: Ja, jag kunde inte märka det, men det hade han väl gjort antar jag.

Ordf: Det vet inte ni?

Ljungberg: Jag vet inte riktigt, om han hade sett dom, men dom stod så till, att han borde ha sett dom.

Ordf: När saknades sedan däcken?

Ljungberg: På morgonen, när jag kom, var dom borta. Ordf: Och då förstod vt, att lillgruphade skett beträffande däcken?

Ljungberg: Ja, när däckena var borta så började jag a uussa misstankar. Vem det var visste jag inte säkert, men jag misstänkt e Lindkvist.

Ordf: Vet vt, om Lindkvist haft någon rättighet att ta de där däcken?

Ljungberg: Jag känner inte till det alls.

Ordf: Känner vt till vt Jonsson?

Ljungberg: Ja, det gör jag.

Ordf: Har Jonsson haft någonting med garaget att skaffa?

Ljungberg: Han har varit där hela tiden under det Nylén har haft kontoret där. Så dom har arbetat tillsammans.

Ordf: Men Mar vt känt till förhållandet mellan Nylén och Jonsson?

Ljungberg: Ja, inte mer än, att dom samarbetade. Ordf: Men ni vet inte närmare, på vad villkor? Ljungberg: Nej, han har provision ax har jag hört bara.

Obbin Kavoketen Bothier.

Gottfarb: Jag undrar, kan herr Ljungberg möjligen säga, om det kan vara så, att, om man med ett visst våld försökte rycka upp dörren, att fönsterrutorna till kontoret då gick sönder? Ljungberg: Nej, det går inte. Gottfarb: Lindkvist gör nämligen gällande här i målet, att han skulle inte ha slagit sönder fönsterrutan, utan den skulle ha gått sönder, när han för-



3)

sökte brytaa upp dörren?

Ljungberg: Ja, han hade försökt att bryta upp dörren, det visade sig tydligt, det var rätt mycket skavanker, som blev på dörren. Men za är dom inslagna direkt rutorna.

Ordf: Kan man se på rutorna? Ljungberg: Ja, det var ju fingeravtryck på rutorna in the som har gått sönder. Det är dubbla rutor och dom är inslagna alltihop.

Ordf: Tror inte vt, att rutorna hade kunnat gå sönder därigenom, att man ryckte i dörren? Ljungberg: Nej, det går inte.

Ordf: Nu har vi vt Jonsson inför domstolen. Har ni samarbetat med Nylén Hi garaget 113 Birgarjarlsgatan? Jonsson: Ja.

Ordf: Vilken tid?

Jonsson: Det var i början på februari 1945 det började.

Ordf: Har ni vistats på kontoret ibland då också? Jonsson: Ja.

Ordf: Har ni drivit rörelse med Nylén i bolag eller har ni bara varit anställd hos Nylén?

Jonsson: Jag är bara anställd hos honom.

Ordf: Ni vet, att Nylén hade ett par gummiringar liggande på kontoret den 7 maj?

Jonsson: Ja.

Ordf: Har ni på något sätt talat med denne Lindkvist som står här och som ni förmodligen känner, om dessa ringar?

Jonsson: Nej, inte vad jag vet.

Ordf: Har ni talat med honom om ringarna den 7 maj eller

någon dag dessförinnan?

Jonsson: Nej, den 7 maj blev jag inkallad. Då reste jag ifrån Stockholm tidigt på morgonen?

Ordf: Hur dags på morgonen?

Jonsson: 10 minuter över 8 gick tåget från Centralen.

Ordf: Kände ni Lindkvist dessförinnan?

Ordf: Har han vistats där i garaget? Jonsson: Ja, han har varit hos oss rätt mycket. Ordf: Vad har han gjort där?

Jonsson: Ja, jag vet inte, att han har gjort något särskilt, nyamhan har kunnat komma med något tips på att han haft bilar, så att vi har kunnat upp visa att där och där finns en bil till salu den de Annars vet jag inte han har kunnat haft något särskilt. Och sedan är det groß, att han har blivit bekant med mig genom det att min fru och hans fästmö är bekanta.

Ordf: Kan så vt uppgiva, om Lindkvist har kommit till er någon gång och talat om dessa två ringar, som Nylén hade på kontoret?

Jonsson: Nej, dom d äckena kom ju in i garaget strax More innan Nylén blev inkallad, el att de var je lake did delay, Tag skall inte säga om dom kom dagen före eller samma dag som Nylén åkte ut i det militära, det törs jag inte säga.

Ordf: Vilken dag var det, som Nylén åkte ut i det

Jonsson: Han reste på torsdag eller fredag veckan

Ordf: Nu får vt Jonsson ur protokollet meddelande om vad Lindkvist har sagt beträffande sammanträffande med Jonsson och löfte om att få sälja däcken. Vad säger nu vt Jonsson om den saken? Jonsson: Ja, jag säger som det är, att jag träffade dom borta vid den där gatan, när jag gick hem
på lördagen. Och så frågade jag dom var postkontoret låg, för jag skulle på posten. Och likaså xxxxx skulle jag till spritbolaget. Men angående magra däck, lör jag kan ju inte lova honom sälja några däck, när jag inte vet alls, vems däckena är en gång.



4)

øck War Nylén reste ut så frågade jag Nylén vems däckena var, Och då säger Nylén till mig, att däckena skall stå kvar här tills jag kommer tillbaks. Det svaret fick jag utav Nylén. Och därigenom kan jag ju inte lova någon människa att gå och sälja däckena, för jag har ju inte befogenhet till det.

Ordf: Nej, men fråga är, har ni i verkligheten yttrat er, har ni talat om däck med Lindkvist vid det där sammanträffandet?

lustame Jonsson: Ja, det törs jag inte säga, om vi resonerade om några däck då, om han frågade om däck, den kom

HAD YORK STEPL XON TOPS

Ordf: Det kan vara alltså möjligt, att ni vid sammanträffandet har talake om däck?

Jonsson: Ja, det händer nog, han kanske frågade om bildäck. Det törs jag som sagt inte säga bestämt, det fäste / jag mit inte för / bråttom kake /// hem. Ordf: Talte ni om just dessa däcken, som stod på kontoret?

Jonsson: Nej, det gjorde vi inte.

Ordf: Gav ni något löfte till honom att få ta hand om däcken, som stod på kontoret?

Jonsson: Nej, det gjorde jag inte.

Ordf: Så det har ni aldrig gjort?

Jonsson: Nej.

Ordf: Har inte ni sagt som så, att ni hade två däck stående i garaget, som var till salu?

Jonsson: Nej. Ordf: Och då skulle han ha sagt, då kan jag få sälja

dom. Jonsson: Nej. Ordf: Och då skulle ni ha svarat: Ja, det får di visst

Jonsson: Nej, det kan jag absolut inte säga. Ordf: Är det uppdiktat från Lindkvists sida eller kan det vara sant?

Jonsson: Ja, det är mer än jag vet, jag kan inte säga

mer än jag vet. Och det jag erkänner, det står jag

Ordf: Kommer ni inte ihåg att ni har sagt något så-

Jonsson: Nej.

Ordf: Har nu advokaten Gottfarb någon fråga till

Gottfarb: Hur kommer det sig, att Lindkvist fick nyckeln till garaget? Var det herr Jonsson, som lämnade honom den?

Jonsson: Nej, mig har han inte fått någon nyckel utav.

Gottfarb: Vet ni, om han hade nyckel? Jonsson: Nej, inte ett dugg om det.

blog: yad safety saladvogaten both sach?

Gottfarb: Ja, jag finner det mycket angeläget, att få höra speciellt, hur samtalet mellan Jonsson och Lindkvist förlöpte vid det här tillfället. Av Jonssons uttalande får man ju i alla fall den uppfattningen, att det har varit tal om däck och även om det är så, att Lindkvist har missuppfattat Jonsson, så bör ordalagen vara av stor betydelse. Nu vet vi tyvärr inte vad Tell har att säga i den delen. Lindkvist vore nog angelägen att få en veckas uppskov



ni denne Lindwist, som står här?

Tell: Ja, det gör jag.

Ordf: Sedan vilken tid känner ni honom?

Joll: Ett år tillbaka ungefär. Exakt kan jag inte säga. Ordf: Har ni någonting att berätta om det förfarande, för vilket Lindqvist står under tilltal och som jag nyss underrättade er om?

Tell: Jag vet inte något särskilt, annat än jag sammanträffade med honom en lördag och då skulle han ned och träffa en person, som han kallade för Holger. Ordf: Var träffade ni honom då?

Jall. Då Unnlandsgatan.

Ordf: Var där?

Jell: På ett kafé i nr 46 Upplandsgatan.

Ordf: Vilken lördag var det, som ni träffade honom?

Ja, det kan jag inte säga.

Ordf: Kan ni nu, sedan ni har fått se en almanaeka här, säga när det antagligen var, som ni träffade

Famman med häktade Lindqvist? Jell: Lördagen den 5 maj.

Ordf: Wordagen den 5 maj 1945/ Då träffade ni honom

på kaféet Upplandsgatan 46? Tell Ja, Man var dur inne, när jag kom. Så det var en tillfällighet, att vi träffades.

Ordf: Kände ni honom dessförinnan?

Ordf: Hade han någon i sitt sällskap då?

Tell: Nej.

Ordf: Det hade han into. Kanni sa säga, vad som före-

kom vid det tillfället.

Tell: Jag talade om att jag skulle upp på Östermalm och titta på ett är arbete. Då sa Lind vist, att han skulle samma väg, så att vi kunde göra sällskap. Vi gjorde det och så kom vi ner till Birger Jarlsgatan. Där sammanträffade han med en person, som hette Holger. Då res#onerade dom om en affär, vad det var kan jag inte säga exakt, utan Jom överenskom att dom skulle sammanträffa dagen därpå. Han skulle ringa den här Holger. När dom hade skilts, nämnde Lindqvist, att det var någon affär, dom skulle göra upp.

Ordf: Hörde ni, vad Holger sa'till Lindqvist och vad Lindqvist sa'till Holger?

Tell: Det var lösryckta ord, men jag stod ju en bit ifrån, så jag kan inte uppge några exakta detaljer om deras samtal, utan efteråt nämnde Lindavist något om att han skulle sälja en sak åt den här Holger.

Ordf: Vad var det han skulle sälja?

Han talade om några ringar eller någonting sådant där.

Exakt kan jag inte säga, för det var någonting, som jag
inte hade med att göra rättare sagt att befatta mig med,
för jag var ju på väg till mitt arbete. Sedan gjorde vi
sällskap upp till Östermalm, så skulle Lindqvist arbeta och
jag skildes från honom sedan.

Ordf: Kan ni så berätta vad de lösryckta ord innehöll, som ni uppfattade?

Tell: Ja, det var att han skulle in i militärtjänst, den här Holger, så han hade bråttom, och då så sa han det, att du kan ringa mig, sa han till Lindqvist, så får vi resonera närmare om det i morgon. Han hade några uträttningar att sköta om på dagen innan.

Ordf: Var det något annat, som ni hörde av samtalet mellan Holger och Lindevist?

Zee: Jag kan inte påminna mig något.

Ordf: Kan ni komma ihåg om det nämndes någonting i det sam-

Tell: Hen Inte just då. Efteråt nämnde Lindwist om det själv,

Ordf: Vet ni, att det var samma ringar, som är fråga om här?

Jell: Det skulle det väl vara. Det kan jag ju inte veta, men

Ordf: Vet

Ordf: Vet ni med säkerhet om de ringar, som Lindqvist talade om, när han talade med er just vid det tillfället, är desamma ringar, som han den 8 maj sedan tog på kontoret?

Tell: Det kan jag inte säga.

Ordf: Det vet ni inte?

Left: Det vet jag inte alls.



Ordf: Har så advokaten Gottfarb någonting att fråga om?

Gottfarb: Fick mi möjligen (att det här var en svartabörsaffär med bildäck, som den här Holger och Lindhvist avhandlade?

Tell: Jag vet inte.

Ordf: Ni hörde inte Holger och Lindpvist avhandla någonting om ringar?

Jell: Dom talade om någon affär, men om det var just dom här ringarna, det kan jag inte säga. Dom talade om en affär och då var det så, att Lindavist skulle sköta om en försäljning av det, det vet jag.

Ordf: Det sa han till er själv/sedan?

Jell Ja, men under samtalets gång, hörde jag lösryckta ord. Dom nämnde några priser o.s.v. Det gjorde jag.

Gottfarb: Kommer ni ihåg, vilka priser, det var?

Ordf: Det kommer ni kanske inte ihåg?

Tell: Det är svårt, när man inte lägger allt på minnet, så där. Det kan jag inte nämna om,

Ordf: Har åklagaren någon fråga?

Åkl: Hur lång tid förflöt mellan samtalet mellan Lind-&
vist och Holger och sedan Lind vist talade med er

angående försäljningen?

Jell: Det dröjde väl 10 minuter eller en kvart, sedan

ali lun pau Holgu

hade skilts, som han talade om det.

mil 9
293

Ordf: Nu yttrar sig advokaten Gottfarb. Gottfarb: Aven Lindqvist överlämnar målet. Han vidhåller, som han tidigare uppgivit, att även om det skulle vara så, att rådhusrätten inte skulle finna, att hansuppgifter förtjänar tilltro, så bör det väl framhållas, att det tycks vara så, att de här herrarna har drivit vissa illegala affärer med bilgummi och därigenom har säkert Lind vists känsla av att han kan ha gjort någonting orätt avtrubbats. Det nog inte otroligt, att han har haft den uppfattningen, att han har kunnat göra de här affärerna, därför att i de här kretsarna, att gör man en affär och det går bra, så är det ingen som säger någonting om det. Lindhvist har ju också haft ett viss - Hilling vil garaget.) förtroende. Han har ju fått gå där. Han har haft nyckel till garaget fått på egen hand ombesörja en del saker.

Det kan ju också ha gjort, att han har känt sig som någon slags delägare med viss rätt att disponera över däcken. Det är beklagligt att Lindqvist just nu skulle bli häktad. Han har ju klarat sig ganska bra under den varmare årstiden som tivoliarbetare och det skulle väl ha gått bra i år också. Han hade ju redan börjat vid Stadshagens tivoli här i staden och hade goda förtjänster. Om han nu får ett frihetsstraff, så kommer han ut under den kalla årstiden och har inte möjlighet att få tillbaka denna syssla och det blir naturligtvis svårt för honom att fortsätta på den rätta sidan, och det risk att det blit nya återfall. Jag hemställer emellertid att rådhusrätten, därest frihetsstraff skall ådömas, utdömer ett inte allt för långt straff för Lindqvist. Jag tror inte han hör till de individer, som lätt tar bättring av fängelse. Han är en bohemnatur och en frihetsälskande. bohemnatur. Och btt sätta honom i fängelse, det medför större lidande för honom än för andra.